

הקשיבי לשערים/רפאל בוארון.

עמדו שערייך בדממה, מעט לתת משאלת לב ונחמה.
הקשיבי רוח, תקשיבי לשערים, בליבנו להבות עוד בוערים.
בין המילים מרחפת, זיכרונות מירושלים בהם מוצפת.

לשער יפו הקשיבה, אותו בחנה ומיד הגיבה.
מול אויב איתן עמדת, יקירים נפלו ואתה העדת.
אשרייך שער בירושלים, ימים יגידו ותרוויח כפליים.

נדדה הרוח, לשער האשפתות האזינה, ומיוחד בו הבחינה.
ניצב לעיני כל, ובקרבות האכזריים ידעת לסבול.
שא את ברכת האל, ואמא אדמה את הטוב לך תייחל.

נדדה הרוח שוב, שם בשער שכם אירע דבר חשוב.
הראית רומאים בתבוסה, הראית עיר קדושה הרוסה.
את ברכתך שא שער מקודש, עוד תיראה בקרוב את המקדש.

והפעם נשבה לשער ציון, המכיר מקרוב את הכאב והביזיון.
את המלך דוד וצבאו אהבת לקבל, על חללים שנפלו עוד כואב
ואבל.
שא ברכה שער יקר, עוד ישועות תראה גם מחר.

בין מילים מרחפת, אל שער האריות הגיעה ודאגה סוחפת.
על אותו חלום, בבוא היום. מקדש יבנה, ואת כיוון האומה ישנה.
אשרייך שער בירושלים, ברכה יישא כהן לנשיאת אפיים.

עוד הרוח נודדת, את שער הפרחים ראתה וכולה מעודדת.
קסם בשער יש, מסגנון ועטורי פרחים אין לו מה להתבייש.
שא את ברכת האל, ברכה לאומה וממנה יתהלל.

עמדה הרוח, מול אחרון השערים, הוא שער הרחמים.
את פיה פתחה, וכה אמרה בבטחה. שער, שער, בזאת
אל תביא כל צער. ביתר השערים, לבואו של משיח אנו מאחרים.
זאת תפילה, לרצותה בכוונה תחילה.

הקשיבי רוח לשערים, להבות בליבנו לא רק
בוערים, אלא גם אותם זוכרים.

